

la Catalunya en general? Per la meua part opino que l'informe s'ha d'exten- dre a la totalitat del projecte.

El senyor Callén.—Jo crec que l'As- sumptat de Barcelona ha de donar la seva opinió. En quant a l'extensió que hagi de tenir l'informe, no'n tinc criteri format.

El senyor Vallés.—Trobo encertades les manifestacions del senyor Lluhi. L'informe ha de comprendre la totalitat del projecte, no sols en lo que afecta als interessos municipals sinó també als interessos generals de Catalunya.

El senyor Lluhi.—Per la meua part, no hi ha inconvenient en que sigui la comissió de Governació la que informi, però hi haurà dificultats provinents per la magnitud del projecte, i perquè afecta a moltes coses diferents de la comissió de Governació. Si fos possible no- menar una ponència en la que hi ha- gués representacions de Foment i de Hisenda, la tasca seria incomparablement més fàcil.

El senyor Moncalá.—Si per a lo del Saturn Parc se va nomenar una ponència especial, me sembla que val la pena de nomenar-la també per una cosa in- comparablement més gran.

El senyor Vallés opina també pel no- nomenament d'una ponència i troba que hi hauria d'estar representada la comissió d'Ensenya, per la gran importància que per ella té lo referent a les con- tribucions.

S'acorda el nomenament d'una ponència, i després d'estar suspesa uns mi- nuts la sessió, són elegits per formar la ponència, els senyors Janssens, Carré, Moncalá, Vallés, Nualart, Puig de Casper i Morros.

Adquisició de pintures
S'aprova una proposició dels senyors Marial, Iglesias i Carratí demanant que, provi informe de la comissió d'Hisenda, se destinin 1.500 pessetes per a l'adquisició d'algunes de les obres exposades pel pintor català Antoni Gaudí al Pavelló Català, particularment la que recorda un dels episodis dels últims temporals.

Llochs de peixat
Els senyors Lladó, Pardo i Doménech presenten una proposició urgent que demana:

«Que no's fassi cap adjudicació pro- visional dels llocs de la nova peixate- ria de Sant Josep, quedant vacants fins que s'adjudiquen per subasta».

En realitat, se tracta d'un dualisme que hi ha entre l'omnipotent senyor Mir, que vol donar les adjudicacions pro- visionals d'alguns llocs que ara ara no poden ser subastats, i altres regis- tros que opinen en contra.

Y el senyor Lladó, com es natural, opina lo contrari del senyor Mir.

El senyor Mir creu que, concedint aquestes llochs ab caracter provisional, se'n treurà més rendiment que no pas donantlos per subasta. A tots els mer- cants, els llocs que queden sobrats per una causa o altra, són concedits provisionalment.

El senyor Lluhi manifesta que's tracta d'uns llocs que no poden ser proveïts definitivament fins que'l presupost del 1912 estigui aprovat pel governador ci- vil, i de veure que se'n hagi de fer fins arribar aquest dia.

Opina l'orador que, en aquest cas, es la comissió d'Hisenda la que ha de decidir sobre aquesta intermitent. Tro- cent d'un assumpte entre del qual la mala fe ha fet córrer certs rumors, opina que s'ha de suspendre tota ad- judicació provisional. Si això representa la pèrdua d'algunes pessetes, en can- vi representa un aspecte moral digne de tenir-se molt en compte. Per això es que està conforme ab la proposició.

El senyor Lladó recorda que, al tractar d'això a la comissió d'Hisenda, hi hagué empat que resolgué presi- dent senyor Mir en prò de l'adjudicació provisional. En l'orador que per moti- be donar satisfacció al rumor públic que tantes sospites ha acumulat al vo- cant de l'adjudicació provisional.

El senyor Nualart declara que'l regla- ment de mercats no autoritza les ad- judicacions provisionals; si's fan, es per una costum tolerada, a benefici de ca- sos isolats. Però en el cas actual— uns 25 llocs—es una cosa extraordi- nària en la qual no convé aplicar un costum no reglamentari.

Recorda l'empat que va resoldre el president de la comissió ab vot de qualitat— ab la protesta del orador—quan lo que procedia era repetir la votació en una altra sessió de la comissió. El vot de qualitat no existeix.

El senyor Tauler—inspector del mer- cat de Sant Josep—manifesta que, per motius de delicadesa, va abstenir-se de votar en aquest assumpte. Creu que s'han falsificat o desfigurat els fets re- ferents a la peixateria i als llocs pro- visionals. Opina que del reglament se'n desprèn la facultat que té'l regis- tro, d'adjudicar provisionalment per un temps màxim de sis mesos aquells llocs que per un motiu o un altre no són adjudicats definitivament.

Si no's fa això aquests llocs quede- rien sense adjudicar.

El senyor Figueras està per l'ad- judicació provisional, per entendre que, no fent-ho així, quedarien menys els atribucions del regidor inspector del mercat. Ademés, sempre s'ha fet així.

El senyor Lladó insisteix que'l rumor públic sospita que les adjudicacions provisionals donen lloc a negocis jo- cunds, i cita'l cas de que a n'ell han anat a trobar venedors dient que es- tavien disposats a donar 1.000 pessetes, i més, si se'ls adjudicava provisional- ment un lloc. Multiplicats aquests pessetes per els llocs de venda, i tro- barem lo que'l públic creu que se'n pot treure d'aquest assumpte.

Val la pena, donchs, de no donar lloc a que's formi i creixin aquests rumors, i que's deixi d'adjudicar aquests llocs. Ademés, la experiència ha demostrat que quan se dona un lloc provisional, es obra de mans, treu's.

El senyor Colomina creu que si no es legal treure quarts d'un lloc per

medi de subasta, menys ho ha de ser treu'ens per lloguer provisional.

El senyor Figueras pronuncia un llarg discurs per demostrar que'l públic sem- pre murmurarà dels regidors, fassin blancha o fassin negra.

No creu que s'ofereixin més pessetes per uns llocs provisionals.

«Si'm passés a mi—dij—hauria acceptat les pessetes, les hauria ingressat a la caixa municipal, i després, al cap d'uns quants dies, hauria tret els llocs a subasta».

El senyor Lluhi, contestant al senyor Colomina, manifesta que sols se porien subastar els llocs fixats als pressuposts. Als que no hi són, hi ha per un cantó, la costum d'adjudicarlos l'inspector pro- visionalment, i per l'altre, el reglament que diu que no es l'inspector, sinó la comissió la que's ha d'adjudicar. Actual- ment la comissió no s'ha pronunciat en cap sentit, per haver-hi hagut empat al tractament.

Y tota vegada que la comissió pot fer adjudicació provisional, pot cobrir-ne uns drets transitoris.

El senyor Moncalá pregunta si's po- drien sotmetre als llocs de que's tracta. D'aquesta manera no's donaria lloc a que se sospites que s'havien comès tuptades en l'adjudicació provisional.

El senyor Lladó opina que no té tant interès lo que se'n pot treure dels llocs que se'n hagi d'estar tractant aquí tant temps en perjudici de altres coses.

El senyor Santamaría s'estranya de que'l senyor Lladó tingui escrúpuls de monja (sic), de si's diu o si's deixa de dir, després d'haver afrontat tants vendabals de calumnies (7). Les mor- murations no's formen precisament al carrer, sinó a CA la Caixa, hont els uns regidors parlen mal dels altres.

Quan se parla tan de honorabilitat, es que's dubta de la propia. Les denun- cies solen fer les els infractors, i no tenen cap valor.

El senyor Lladó contesta que no s'as- sua de les campanyes de calumnies, però si de que's dongué lloch i fona- ment. Les calumnies sense fonament no preocupen, però si les que poden basar-se en alguna cosa. Y aquí hi ha'l fonament del valor que'ls venedors donen a les adjudicacions provisionals.

En un fogós període diu que'ls que posen els interessos morals i materials del municipi en favor dels amics, ignoren lo que es democràcia i lo que és república. (Aprovació en el públic).

Recorda la campanya que contra ell se va fer ab motiu dels consums, i diu que ell va ser una víctima de les oposicions, però molt especialment dels amics de la majoria.

El senyor Moncalá.—Victima de vostè mateix.

Insisteix el senyor Lladó en que hi ha moltes mormurations, sobre'l parti- cular i recorda que hi ha una denuncia de 24 industrials dels Encants respecte a uns adjudicacions simulades, sense que s'hagi tramitat.

El senyor Tauler manifesta que l'han visitat molts peticionaris de llocs pro- visionals, però may ha donat lloch a que arribessin a oferirli quarts. Ex- plica variis combinacions que fan els llogadors per fer inútils les subastes.

El senyor Santamaría acusa al senyor Lladó de molestiar als companys ab els seus discursos, i afegeix que men- tes no s'acusa directament a un regidor, no s'ha de fer cas de les mormurations, opina que s'ha de suspendre tota ad- judicació provisional. Si això representa la pèrdua d'algunes pessetes, en can- vi representa un aspecte moral digne de tenir-se molt en compte. Per això es que està conforme ab la proposició.

El senyor Lladó recorda que, al tractar d'això a la comissió d'Hisenda, hi hagué empat que resolgué presi- dent senyor Mir en prò de l'adjudicació provisional. En l'orador que per moti- be donar satisfacció al rumor públic que tantes sospites ha acumulat al vo- cant de l'adjudicació provisional.

El senyor Nualart declara que'l regla- ment de mercats no autoritza les ad- judicacions provisionals; si's fan, es per una costum tolerada, a benefici de ca- sos isolats. Però en el cas actual— uns 25 llocs—es una cosa extraordi- nària en la qual no convé aplicar un costum no reglamentari.

Recorda l'empat que va resoldre el president de la comissió ab vot de qualitat— ab la protesta del orador—quan lo que procedia era repetir la votació en una altra sessió de la comissió. El vot de qualitat no existeix.

El senyor Tauler—inspector del mer- cat de Sant Josep—manifesta que, per motius de delicadesa, va abstenir-se de votar en aquest assumpte. Creu que s'han falsificat o desfigurat els fets re- ferents a la peixateria i als llocs pro- visionals. Opina que del reglament se'n desprèn la facultat que té'l regis- tro, d'adjudicar provisionalment per un temps màxim de sis mesos aquells llocs que per un motiu o un altre no són adjudicats definitivament.

Si no's fa això aquests llocs quede- rien sense adjudicar.

El senyor Figueras està per l'ad- judicació provisional, per entendre que, no fent-ho així, quedarien menys els atribucions del regidor inspector del mercat. Ademés, sempre s'ha fet així.

El senyor Lladó insisteix que'l rumor públic sospita que les adjudicacions provisionals donen lloc a negocis jo- cunds, i cita'l cas de que a n'ell han anat a trobar venedors dient que es- tavien disposats a donar 1.000 pessetes, i més, si se'ls adjudicava provisional- ment un lloc. Multiplicats aquests pessetes per els llocs de venda, i tro- barem lo que'l públic creu que se'n pot treure d'aquest assumpte.

Val la pena, donchs, de no donar lloc a que's formi i creixin aquests rumors, i que's deixi d'adjudicar aquests llocs. Ademés, la experiència ha demostrat que quan se dona un lloc provisional, es obra de mans, treu's.

El senyor Colomina creu que si no es legal treure quarts d'un lloc per

medi de subasta, menys ho ha de ser treu'ens per lloguer provisional.

El senyor Figueras pronuncia un llarg discurs per demostrar que'l públic sem- pre murmurarà dels regidors, fassin blancha o fassin negra.

No creu que s'ofereixin més pessetes per uns llocs provisionals.

«Si'm passés a mi—dij—hauria acceptat les pessetes, les hauria ingressat a la caixa municipal, i després, al cap d'uns quants dies, hauria tret els llocs a subasta».

El senyor Lluhi, contestant al senyor Colomina, manifesta que sols se porien subastar els llocs fixats als pressuposts. Als que no hi són, hi ha per un cantó, la costum d'adjudicarlos l'inspector pro- visionalment, i per l'altre, el reglament que diu que no es l'inspector, sinó la comissió la que's ha d'adjudicar. Actual- ment la comissió no s'ha pronunciat en cap sentit, per haver-hi hagut empat al tractament.

Y tota vegada que la comissió pot fer adjudicació provisional, pot cobrir-ne uns drets transitoris.

El senyor Moncalá pregunta si's po- drien sotmetre als llocs de que's tracta. D'aquesta manera no's donaria lloc a que se sospites que s'havien comès tuptades en l'adjudicació provisional.

El senyor Lladó opina que no té tant interès lo que se'n pot treure dels llocs que se'n hagi d'estar tractant aquí tant temps en perjudici de altres coses.

El senyor Santamaría s'estranya de que'l senyor Lladó tingui escrúpuls de monja (sic), de si's diu o si's deixa de dir, després d'haver afrontat tants vendabals de calumnies (7). Les mor- murations no's formen precisament al carrer, sinó a CA la Caixa, hont els uns regidors parlen mal dels altres.

Quan se parla tan de honorabilitat, es que's dubta de la propia. Les denun- cies solen fer les els infractors, i no tenen cap valor.

El senyor Lladó contesta que no s'as- sua de les campanyes de calumnies, però si de que's dongué lloch i fona- ment. Les calumnies sense fonament no preocupen, però si les que poden basar-se en alguna cosa. Y aquí hi ha'l fonament del valor que'ls venedors donen a les adjudicacions provisionals.

En un fogós període diu que'ls que posen els interessos morals i materials del municipi en favor dels amics, ignoren lo que es democràcia i lo que és república. (Aprovació en el públic).

Recorda la campanya que contra ell se va fer ab motiu dels consums, i diu que ell va ser una víctima de les oposicions, però molt especialment dels amics de la majoria.

El senyor Moncalá.—Victima de vostè mateix.

Insisteix el senyor Lladó en que hi ha moltes mormurations, sobre'l parti- cular i recorda que hi ha una denuncia de 24 industrials dels Encants respecte a uns adjudicacions simulades, sense que s'hagi tramitat.

El senyor Tauler manifesta que l'han visitat molts peticionaris de llocs pro- visionals, però may ha donat lloch a que arribessin a oferirli quarts. Ex- plica variis combinacions que fan els llogadors per fer inútils les subastes.

El senyor Santamaría acusa al senyor Lladó de molestiar als companys ab els seus discursos, i afegeix que men- tes no s'acusa directament a un regidor, no s'ha de fer cas de les mormurations, opina que s'ha de suspendre tota ad- judicació provisional. Si això representa la pèrdua d'algunes pessetes, en can- vi representa un aspecte moral digne de tenir-se molt en compte. Per això es que està conforme ab la proposició.

El senyor Lladó recorda que, al tractar d'això a la comissió d'Hisenda, hi hagué empat que resolgué presi- dent senyor Mir en prò de l'adjudicació provisional. En l'orador que per moti- be donar satisfacció al rumor públic que tantes sospites ha acumulat al vo- cant de l'adjudicació provisional.

El senyor Nualart declara que'l regla- ment de mercats no autoritza les ad- judicacions provisionals; si's fan, es per una costum tolerada, a benefici de ca- sos isolats. Però en el cas actual— uns 25 llocs—es una cosa extraordi- nària en la qual no convé aplicar un costum no reglamentari.

Recorda l'empat que va resoldre el president de la comissió ab vot de qualitat— ab la protesta del orador—quan lo que procedia era repetir la votació en una altra sessió de la comissió. El vot de qualitat no existeix.

El senyor Tauler—inspector del mer- cat de Sant Josep—manifesta que, per motius de delicadesa, va abstenir-se de votar en aquest assumpte. Creu que s'han falsificat o desfigurat els fets re- ferents a la peixateria i als llocs pro- visionals. Opina que del reglament se'n desprèn la facultat que té'l regis- tro, d'adjudicar provisionalment per un temps màxim de sis mesos aquells llocs que per un motiu o un altre no són adjudicats definitivament.

Si no's fa això aquests llocs quede- rien sense adjudicar.

El senyor Figueras està per l'ad- judicació provisional, per entendre que, no fent-ho així, quedarien menys els atribucions del regidor inspector del mercat. Ademés, sempre s'ha fet així.

El senyor Lladó insisteix que'l rumor públic sospita que les adjudicacions provisionals donen lloc a negocis jo- cunds, i cita'l cas de que a n'ell han anat a trobar venedors dient que es- tavien disposats a donar 1.000 pessetes, i més, si se'ls adjudicava provisional- ment un lloc. Multiplicats aquests pessetes per els llocs de venda, i tro- barem lo que'l públic creu que se'n pot treure d'aquest assumpte.

Val la pena, donchs, de no donar lloc a que's formi i creixin aquests rumors, i que's deixi d'adjudicar aquests llocs. Ademés, la experiència ha demostrat que quan se dona un lloc provisional, es obra de mans, treu's.

El senyor Colomina creu que si no es legal treure quarts d'un lloc per

medi de subasta, menys ho ha de ser treu'ens per lloguer provisional.

El senyor Figueras pronuncia un llarg discurs per demostrar que'l públic sem- pre murmurarà dels regidors, fassin blancha o fassin negra.

No creu que s'ofereixin més pessetes per uns llocs provisionals.

«Si'm passés a mi—dij—hauria acceptat les pessetes, les hauria ingressat a la caixa municipal, i després, al cap d'uns quants dies, hauria tret els llocs a subasta».

El senyor Lluhi, contestant al senyor Colomina, manifesta que sols se porien subastar els llocs fixats als pressuposts. Als que no hi són, hi ha per un cantó, la costum d'adjudicarlos l'inspector pro- visionalment, i per l'altre, el reglament que diu que no es l'inspector, sinó la comissió la que's ha d'adjudicar. Actual- ment la comissió no s'ha pronunciat en cap sentit, per haver-hi hagut empat al tractament.

Y tota vegada que la comissió pot fer adjudicació provisional, pot cobrir-ne uns drets transitoris.

El senyor Moncalá pregunta si's po- drien sotmetre als llocs de que's tracta. D'aquesta manera no's donaria lloc a que se sospites que s'havien comès tuptades en l'adjudicació provisional.

El senyor Lladó opina que no té tant interès lo que se'n pot treure dels llocs que se'n hagi d'estar tractant aquí tant temps en perjudici de altres coses.

El senyor Santamaría s'estranya de que'l senyor Lladó tingui escrúpuls de monja (sic), de si's diu o si's deixa de dir, després d'haver afrontat tants vendabals de calumnies (7). Les mor- murations no's formen precisament al carrer, sinó a CA la Caixa, hont els uns regidors parlen mal dels altres.

Quan se parla tan de honorabilitat, es que's dubta de la propia. Les denun- cies solen fer les els infractors, i no tenen cap valor.

El senyor Lladó contesta que no s'as- sua de les campanyes de calumnies, però si de que's dongué lloch i fona- ment. Les calumnies sense fonament no preocupen, però si les que poden basar-se en alguna cosa. Y aquí hi ha'l fonament del valor que'ls venedors donen a les adjudicacions provisionals.

En un fogós període diu que'ls que posen els interessos morals i materials del municipi en favor dels amics, ignoren lo que es democràcia i lo que és república. (Aprovació en el públic).

Recorda la campanya que contra ell se va fer ab motiu dels consums, i diu que ell va ser una víctima de les oposicions, però molt especialment dels amics de la majoria.

Y el senyor Lladó, com es natural, opina lo contrari del senyor Mir.

El senyor Mir creu que, concedint aquestes llochs ab caracter provisional, se'n treurà més rendiment que no pas donantlos per subasta. A tots els mer- cants, els llocs que queden sobrats per una causa o altra, són concedits provisionalment.

El senyor Lluhi manifesta que's tracta d'uns llocs que no poden ser proveïts definitivament fins que'l presupost del 1912 estigui aprovat pel governador ci- vil, i de veure que se'n hagi de fer fins arribar aquest dia.

Opina l'orador que, en aquest cas, es la comissió d'Hisenda la que ha de decidir sobre aquesta intermitent. Tro- cent d'un assumpte entre del qual la mala fe ha fet córrer certs rumors, opina que s'ha de suspendre tota ad- judicació provisional. Si això representa la pèrdua d'algunes pessetes, en can- vi representa un aspecte moral digne de tenir-se molt en compte. Per això es que està conforme ab la proposició.

El senyor Lladó recorda que, al tractar d'això a la comissió d'Hisenda, hi hagué empat que resolgué presi- dent senyor Mir en prò de l'adjudicació provisional. En l'orador que per moti- be donar satisfacció al rumor públic que tantes sospites ha acumulat al vo- cant de l'adjudicació provisional.

El senyor Nualart declara que'l regla- ment de mercats no autoritza les ad- judicacions provisionals; si's fan, es per una costum tolerada, a benefici de ca- sos isolats. Però en el cas actual— uns 25 llocs—es una cosa extraordi- nària en la qual no convé aplicar un costum no reglamentari.

Recorda l'empat que va resoldre el president de la comissió ab vot de qualitat— ab la protesta del orador—quan lo que procedia era repetir la votació en una altra sessió de la comissió. El vot de qualitat no existeix.

El senyor Tauler—inspector del mer- cat de Sant Josep—manifesta que, per motius de delicadesa, va abstenir-se de votar en aquest assumpte. Creu que s'han falsificat o desfigurat els fets re- ferents a la peixateria i als llocs pro- visionals. Opina que del reglament se'n desprèn la facultat que té'l regis- tro, d'adjudicar provisionalment per un temps màxim de sis mesos aquells llocs que per un motiu o un altre no són adjudicats definitivament.

Si no's fa això aquests llocs quede- rien sense adjudicar.

El senyor Figueras està per l'ad- judicació provisional, per entendre que, no fent-ho així, quedarien menys els atribucions del regidor inspector del mercat. Ademés, sempre s'ha fet així.

El senyor Lladó insisteix que'l rumor públic sospita que les adjudicacions provisionals donen lloc a negocis jo- cunds, i cita'l cas de que a n'ell han anat a trobar venedors dient que es- tavien disposats a donar 1.000 pessetes, i més, si se'ls adjudicava provisional- ment un lloc. Multiplicats aquests pessetes per els llocs de venda, i tro- barem lo que'l públic creu que se'n pot treure d'aquest assumpte.

Val la pena, donchs, de no donar lloc a que's formi i creixin aquests rumors, i que's deixi d'adjudicar aquests llocs. Ademés, la experiència ha demostrat que quan se dona un lloc provisional, es obra de mans, treu's.

El senyor Colomina creu que si no es legal treure quarts d'un lloc per

medi de subasta, menys ho ha de ser treu'ens per lloguer provisional.

El senyor Figueras pronuncia un llarg discurs per demostrar que'l públic sem- pre murmurarà dels regidors, fassin blancha o fassin negra.

No creu que s'ofereixin més pessetes per uns llocs provisionals.

«Si'm passés a mi—dij—hauria acceptat les pessetes, les hauria ingressat a la caixa municipal, i després, al cap d'uns quants dies, hauria tret els llocs a subasta».

El senyor Lluhi, contestant al senyor Colomina, manifesta que sols se porien subastar els llocs fixats als pressuposts. Als que no hi són, hi ha per un cantó, la costum d'adjudicarlos l'inspector pro- visionalment, i per l'altre, el reglament que diu que no es l'inspector, sinó la comissió la que's ha d'adjudicar. Actual- ment la comissió no s'ha pronunciat en cap sentit, per haver-hi hagut empat al tractament.

Y tota vegada que la comissió pot fer adjudicació provisional, pot cobrir-ne uns drets transitoris.

El senyor Moncalá pregunta si's po- drien sotmetre als llocs de que's tracta. D'aquesta manera no's donaria lloc a que se sospites que s'havien comès tuptades en l'adjudicació provisional.

El senyor Lladó opina que no té tant interès lo que se'n pot treure dels llocs que se'n hagi d'estar tractant aquí tant temps en perjudici de altres coses.

El senyor Santamaría s'estranya de que'l senyor Lladó tingui escrúpuls de monja (sic), de si's diu o si's deixa de dir, després d'haver afrontat tants vendabals de calumnies (7). Les mor- murations no's formen precisament al carrer, sinó a CA la Caixa, hont els uns regidors parlen mal dels altres.

Quan se parla tan de honorabilitat, es que's dubta de la propia. Les denun- cies solen fer les els infractors, i no tenen cap valor.

A la sala d'actes del Circol de Ultra- marins i Similars han quedat exposats els valuosos objectes d'acreditades cases de comerç dedicats al festival organiat per dita entitat, que se celebrará el 8 de desembre, a la nit, al Principal. La exposició poden visitar-la els socis i fami- liars fins el pròxim diumenge al ves- pre.

Col·legi d'Advocats.—Conforme se pra- ctica en anys anteriors i a fi de donar compliment a les Reials Ordres de 24 de Janer y 5 de maig de 1895 y als ar- ticles 19 y 20 dels Estatuts vigents, se fa públic que tots els col·legiats que exerceixen la professió han de presentar a la Secretaria, durant la primera quinzena del present mes, el taló del últim tri- mestre de contribució industrial y la cédula personal, sense lo que no podran ser inclosos en la relació dels que estan habilitats per l'exercici de la carrera. Els advocats que no presentin a dita Secretaria l'últim de dits documents.

L'Unió Industrial el diumenge, a les quatre de la tarda, celebrará una le- ctença pública de filatura, desenrollant, el professor de tecnologia textil don M. Masó Llorens, la continuació del tema: «Problemes sobre la producció de les selfactines».

Ab destí a la tombola de beneficè- cia en favor de famílies necessitades y per a la del malaguanyat periodista don J. Corma, s'han rebut a casa de don Pere Reig els donatius següents:

Un guà Diamante y variis obres li- teràries, donatius anònims; sis paquets d'armes, sis paquets d'agulles de ganxo, quinze pots emadina dental, quatre caixes sabó, cinc caixes de polvos per les dents, dinou miralles de butaca, donatius de don Manuel de la Florida; quatre exemplars «Expos de las moni- fias», de J. Zorrilla, quatre exemplars «Obra póstuma, de J. Montalvo y quatre exemplars de «Colombina», de P. Mer- mé, donatius de la Casa Montaner y Simón; Una colecció de la magnífica Revista «Museum» y una lámina reli- giosa, donatius de la casa J. Thomas; un quadre al oli, ab precós march, del pintor R. Hostench, donatius del Superi- or dels Escolapis de Sarrià, Joseph Llauredó; dos quadrets en porcellana, de la Verge, variis lámines y dues re- vistas de la libreria de Durán y Bori; dos cents vint pots magnesia Kings, donatius de don Eduard Solá; quaranta vint volums de «Obres Catalanes» de la libreria de don Alvar Verdaguier; un quadre de la fusteria de Puigdem- nech; quatre quadres al oli, march pe- neix y aplicacions metall, de la senyo- rita Carbonell; una hermosa figura, do- natius de la senyora viuda de Bufala y filla; un cap alsació, donatius de la casa H. Badie; dues comuquies ab es- pill biselat, donatius de don Joseph Pon- ti; un quadre de l'ebanisteria de J. Puig- deval; variis exemplars de «El catala- ny» y quatre de «De fora casa» donatius del seu autor don Joaquim Cabot y Ro- via.

El diumenge pròxim, dia 3, l'Agrup- ació Catalana efectuará una excu- rsó a Gavà, passant per Pedralbes, Esplugues, Cornellà, Viladomus y Ga- và y tornant per Sant.

Será la segona de la serie d'entre- ament de carreres.